

Deklarationsplikten

Motion av hr Ola Persson (k) angående höjning av det belopp vid vilket deklareringsplikt inträder till 1 200 kr. avstyrktes av BeU och avslogs av riksdagen, enär syftet med motionen redan är tillgodosett genom lagstiftning.

Inkomst från fältsjukhuset i Korea

Motion av hr Ekdahl (s) angående befrielse från skattskyldighet för avlönings- och andra förmåner, som är förbundna med tjänstgöringen vid Svenska röda korsets fältsjukhus i Korea avslogs. BeU anförde, att dylik inkomst synes böra beskattas på samma sätt som förmåner, som utgår enligt krigsavlöningsreglementet. I överensstämmelse härmed har TI i Stockholm till TO utfärdat anvisningar enligt vilka arvoden, utrustningsbidrag, förläggning, förplägnad och persedelutrustning utgör skattepliktig inkomst men övriga förmåner icke. BeU fann detta riktigt. Att göra samtliga förmåner skattefria liksom fallet är med diplomaters och likställdas inkomster fann BeU varken sakligt eller principiellt motiverat.

Återbetalning av viss persons skatt

Motion av hr Wedén (f). Frågan gällde uppdelning av erhållen köpeskilling på ersättning för inventarier

och goodwill, en mycket ofta förekommande tvistefråga. Ärendet hade passerat samtliga instanser och dessutom hade Kungl. Maj:t avslagit anhängan om viss återbäring. Ej heller riksdagen fann skäl till återbetalning.

Skogsarbetares fördyrade levnads-kostnader

Hr Einar Persson (s) hade yrkat, att skogsarbetare och med dem jämförbara arbetargrupper skulle tillförsäkras skattefrihet för fördyrade levnads-kostnader. BeU anförde, att frågan vore en ren tillämpningsfråga. Inhämtade uppgifter visade, att enligt PN:s anvisningar i de nordliga länen avdragen numera vore tämligen jämna. BeU hänvisade dessutom till riksskattenämnden. Riksdagen avslag motionen.

Resekostnads- och traktaments-ersättning

Även resekostnads- och traktamentsersättning, som anvisats av annan än staten borde enligt hr Christenson i Malmö (f) vara skattefri. Han ansåg, att ingen som helst risk förelåg för att arbetsgivare skulle utbetala högre traktamente än som svarade mot "de motsedda utgifterna". Något tillägg för inbesparade levnads-kostnader syntes även omotiverat vid jämförelse med statliga

traktamenten, där sådant tillägg ej gjordes. BeU anförde, att av staten anvisad ersättning torde vara utmätt med hänsyn till att just täcka de merkostnader, som kunna tänkas vara förenade med tjänsten, medan däremot av enskilda och kommuner utbetalda ersättningar utgår efter varierande grunder. En utsträckning av skattefriheten kunde därför medföra icke önskvärda konsekvenser. Beträffande reduceringen av avdraget med skäligt belopp avseende inbesparade levnadskostnader ansåg BeU denna metod ofta vara den enda möjliga för beräkning av skäligt avdrag. Riksdagen avsåg motionen.

*

Det må erkännas, att gällande regler ibland leder till mindre jämlik beskattning, varför missnöjet är förklarligt. Det kan nog med skäl ifrågasättas om taxeringsmyndigheterna icke borde ha rätt att pröva även avdragen för de i statlig tjänst anställda.

Avdrag för stenröjning

Av hr Jansson (b) hade yrkats, att avdrag upp till 1 000 kr. skulle kunna medges för stenröjning, särskilt som dylik icke alltid kunde anses som grundförbättring. BeU anförde, att avdrag för grundförbättringskostnader i princip icke kan medgivas och att riksdagen tidigare uttalat sig mot att statsbidrag på denna omväg skall ges. Huruvida grundförbättring eller driftutgift föreläge vore en tolkningsfråga, vartill utskottet ej hade att ta ställning. Riksdagen avsåg motionen.

Jordbrukares bokföringsår

Jordbrukare har fr. o. m. 1954 rätt att bli taxerad enligt bokföringsmässiga grunder. Hrr Nihlfors (f) och Henriksson (s) ansåg, att den till grund för deklarationen liggande bokföringen borde avse kalenderår, eftersom inkommande kontrolluppgifter kunde förmodas även i fortsättningen avse kalenderår och dessa

uppgifter annars skulle förlora sitt värde för jordbrukare med annat bokföringsår än kalenderår. Att ålägga uppgiftslämnare att lämna uppgifter avseende olika perioder för olika jordbrukare förmodades bli allt för betungande för köparna.

BeU avstyrkte emellertid motionen och riksdagen avsåg den. Motiveringen var, att jordbrukarnas ekonomiska sammanslutningar har möjlighet att lämna uppgift för vilken tidsperiod som helst och att lantbruksförbundet förklarat sig vilja medverka till att erforderliga uppgifter ställdes till förfogande. Jordbrukare, som önskar deklarerat enligt bokföringsmässiga grunder skall — framhåller utskottet — anmäla detta till TI senast tre månader före ingången av det första beskattningsår, för vilket taxering skall ske enligt bokföringsmässiga grunder.

*

Såvitt av lagen framgår skall jordbrukare, som vill deklarerat enligt bokföringsmässiga grunder visserligen anmäla detta till TI men därvid icke lämna uppgift om bokföringsåret. TI kan då icke gärna med utsikt till större framgång gissa vilken tid bokföringen kommer att avse och alltså ej heller i förväg begära uppgift för deklaranter för just hans bokföringsår. Först när deklarationen avlämnats kan detta konstateras. Skall alltså TO då i särskild skrivelse till vederbörande köpare infordra uppgift om utbetalt belopp under denna period? Det förefaller innebära en länge efterlängtd lättnad i det mera rutinmässiga taxeringsarbetet. Särskilt om ett större antal jordbrukare förlägger sitt bokföringsår så, att deklaration ej behöver avlämnas förrän den 31 mars blir TO nästan arbetslös under april månad. Men allvarligt talat så synes granskningen av deklarationer från jordbrukare med annat räkenskapsår än kalenderår saklöst kunna upphöra. Några möjligheter att medhindra inhämtande av kontrolluppgifter

föreligger icke efter 1954, ifall ett större antal jordbrukare övergår till att deklarerat efter bokföringsmässiga grunder och använder annat räkningsår än kalenderår.

Vanner

Fastigheternas garantiskatt

I tre motioner av representanter för högern och bondeförbundet har föreslagits, att repartitionstalet för fastigheter skulle sänkas från nuvarande 5 till 3 % med sikte på fastighetsskattens totala avskaffande. BeU avstyrkte motionerna men påpekade, att 1950 års skattelagssakkunniga hade frågan till utredning och uttalade, att utredningen bör bedrivas med all skyndsamhet. Riksdagen avslog motionerna.

Skattskyldighet för fastighetsskatt

För närvarande åligger det fastighetsägare att erlagga fastighetsskatt. Han har också rätt till procent- och värdeminskningssavdrag. Fröken Wetterström (h) hade yrkat, att skyldigheten skulle åligger den som i förmögenhetshänseende likställes med ägare och rätten till avdrag tillkomma denne.

Enligt BeU "synes det antagligt" att redan med nu gällande bestämmelser vid testamentariskt förordnande skattskyldigheten åvilar den som äger rätt till avkastningen. (Antagligt kan man kanske säga, men säkert förefaller det inte vara). För övrigt hänvisade utskottet till 1950 års skattelagssakkunniga och avstyrkte motionen. Riksdagen avslog.

Studiekostnader

1944 års allmänna skattekommitté framlade förslag om ändrade bestämmelser för beskattning av periodiskt

understöd samt studiekostnadernas behandling i beskattningshänseende. Något förslag har ej framlagts för riksdagen. I tre motioner av representanter för folkpartiet och högern hade yrkats dels omedelbar ändring av bestämmelserna i dessa hänseenden och dels att riksdagen skulle begära förslag. Riksdagen beslöt det senare.

Underrättelse om fastighets taxeringsvärde

I motion av hr Lindblom (f) m. fl. i I kammaren och hrr Håstad (h) och Boman i Kieryd (f) i II. kammaren yrkades, att fastighetstaxeringsnämnd och fastighetsprövningsnämnd skulle underrätta fastighetsägaren om beslut angående fastighets taxeringsvärde. F. n. har ju ägaren att i den framlagda längden efterse vilket värde, som åsatts. BeU fann det omöjligt att ändringen vidtoges vid årets taxeringar vad fastighetstaxeringsnämnderna beträffade, då det skulle innebära ett allt för stort merarbete för ordförandena. Prövningsnämnderna borde däremot låta sig angeläget vara att genom protokollsutdrag meddela sina beslut (vilket väl ock i regel sker). BeU uttalade f. ö. att det vore önskvärt, om begärda underrättelser kunde utgå.

*

I Stockholm utsändes meddelande. Somliga beredningsnämndsordförande torde väl ock meddela åtminstone värden av icke allt för ringa belopp. I vart fall förefaller det mera angeläget, att för landsbygdens del den skattskyldige erhåller underrättelse om beredningsnämndens förslag, så länge dessa nämnder finnas till, även om någon besvärsmätt ju icke går förlored, om dess förslag förbises.